

πολιτική

Ζούμε ένα διαρκές παρόν όπου τα πάντα είναι μετακινούμενα, αιωρούμενα. Αυτή η μετατοπιζόμενη αστάθεια παράγει τη «χαοτική τάξη» και σε αυτήν προσαρμόζονται κοινωνίες και οικονομίες, καιρό τώρα.

Εν μέσω λοιπόν παγκόσμιας ακρίβειας και ανησυχίας (πόλεμος) ανακοινώθηκε ότι ο πλουσιότερος άνθρωπος της γης εξαγόρασε το Twitter. Ο κάτοχος του υψηλότερου χάρτινου πλούτου στην ιστορία, θα δώσει το 20% περίπου της περιουσίας του ως τίμημα (44 δισ.) για να κατέχει την παγκόσμια γραφομηχανή άμεσης ανταλλαγής μηνυμάτων. Ποτέ τόσο συγκεντρωμένη οικονομική θέση ισχύος δεν αγόρασε τόσο «πλανητικά δεσπόζουσα θέση» επικοινωνιακής ισχύος.

ΑΛΛΑ ΠΡΟΕΧΕΙ η σημειολογική ανάλυση, η αποκωδικοποίηση της ανακοίνωσης του ιδίου του Μασκ (με δυο παραγράφους) χωρίς να προβαίνουμε σε αναζήτησή κρυφών συστημικών σκοπών.

Πρώτη παράγραφος: «Η ελευθερία του λόγου είναι το θεμέλιο μιας λειτουργικής δημοκρατίας και το Twitter είναι η ψηφιακή πλατεία της πόλης όπου συζητούνται ζητήματα ζωτικής σημασίας για το μέλλον της ανθρωπότητας».

Ελευθερία, λόγος, δημοκρατία, πλατεία, πόλη, μέλλον, ανθρωπότητα. Αυτή ακριβώς είναι η βασική ρητορική του νέου καπιταλιστικού τεχνολογικού ολιγοπωλίου: Η υπόσχεση για έναν εκδημοκρατισμένο, συμμετοχικό (υποτίθεται στον πλούτο και την ευημερία) κόσμο, μια ψηφιακή πλατεία, δηλαδή μια ελεύθερη κομμούνα (η αιώνια δηλαδή αναζήτησή του κοινωνικού φαντασιακού).

Η πολιτική οικονομία του συμβάντος, με απλά λόγια, είναι ότι το υπερσυσσωρευμένο (από έναν και μόνο άνθρωπο) κεφάλαιο μετατοπίζει μέρος της ισχύος του από το βιομηχανικό κέρδος (ηλεκτρικά αυτοκίνητα, δορυφόροι, κ.ά.) στην πληροφορία και την επικοινωνία.

Δεύτερη παράγραφος: «Θέλω να κάνω το Twitter καλύτερο από ποτέ βελτιώνοντας το προϊόν με νέες δυνατότητες, βελτιώνοντας τους αλγόριθμους ανοιχτού κώδικα για να αυξηθεί η εμπιστοσύνη, νικώντας τα spam bots και επα-

Η μεγάλη σύζευξη

Για την εξαγορά του Twitter από τον Έλον Μασκ

■ του **Ηλία Καραβόλια**

ληθεύοντας την ταυτότητα όλων των ανθρώπων. Το Twitter έχει τεράστιες δυνατότητες – ανυπομονώ να συνεργαστώ με την εταιρεία και την κοινότητα των χρηστών». Λέει λοιπόν ο άνθρωπος των 250 δισ. ότι προβαίνει στην εξαγορά του μέσου και θα κάνει ενέργειες «...για να αυξηθεί η εμπιστοσύνη σε αυτό.» Επικαλείται δηλαδή την διαφάνεια στο ψηφιακό συλλογικό ξέφωτο, μια πλατεία με (αλγοριθμικούς) ανοιχτούς δεσμούς (κώδικες) εμπιστοσύνης, που δεν θα παραβιάζει και δεν θα προσβάλλει την ιδιωτικότητα του χρήστη ως υποκείμενο επικοινωνίας.

Και συνεχίζει: «...επαληθεύοντας έτσι την ταυτότητα όλων των ανθρώπων». Δεν μπορώ να αντιληφθώ εύκολα την (προφανώς νόθα) αισθητικότητα του μηνύματος. Εδώ φαίνεται ότι η ταυτότητα, ως σημαίνον υποκειμενοποίησης του χρήστη μέσα από το twitter, απασχολεί σοβαρά τον οραματιστή

του συμμετοχικού καπιταλισμού. Γι' αυτό και καταλήγει με την φράση «...ανυπομονώ να συνεργαστώ με την κοινότητα». Το μήνυμα δηλαδή μιας δυνητικής «ισότιμης συνεργασίας» εκατομμυρίων ακόλουθων, με έναν και μόνο άνθρωπο (τον πλουσιότερο στον πλανήτη).

ΑΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ τη σημειολογία. Ας δούμε την κοινωνιολογική στιγμή. Εδώ δρομολογείται η εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος ρήξης και τομής στη σχέση ολιγαρχικού, «ναρκισσιστικού» για την ακρίβεια κεφαλαίου, με το ψηφιακό συλλογικό ασυνείδητο.

Έχουμε άλλη μια ακόμη στην καπιταλιστική ιστορία προσπάθεια εξασφάλισης consesus (συναίνεσης) κάτω υπό όρους αμεσοδημοκρατικούς. Μια δυνητικά ισότιμη επικοινωνία και αλληλόδραση του ενός και μόνο καπιταλιστή των 240 δισ. με έναν π.χ. μισθωτό των

700 ευρώ στην Ελλάδα ή έναν των 400 δολαρίων στην Ινδία.

Εδώ πρόκειται για πρωτοφανή ρήξη με τις ιστορικές κοινωνικές συμβάσεις περί ιδιοκτησίας μέσω παραγωγής και μέσω επικοινωνίας. Αλλά και ταυτόχρονη ρήξη με τις υποκειμενικές φαντασιακές ταυτίσεις (με το κεφάλαιο, τον καπιταλισμό, την τεχνολογική καινοτομία, τον φουτουρισμό του Μασκ) των υπερσυνδεδεμένων χρηστών (ανεξάρτητου εισοδήματος και ταξικής θέσης στο παγκόσμιο γίγνεσθαι των ανισοτήτων)

Το νόημα της φαντασίωσης του υπερσυσσωρευμένου (στο πρόσωπο του οραματιστή Μασκ) τεχνολογικού κεφαλαίου, είναι το νόημα της βύθισης των μαζών στην άγνοια μιας αδιάφορης συνθήκης μεταξύ εξουσίας και επικοινωνίας. Μια συνθήκη που δίνει αναπτυξιακό υποτίθεται σινιάλο μέσω της χρηματιστηριακής συναλλαγής

(εξαγορά) στην τωρινή ασταθή για τις οικονομίες περίοδο. Έχουμε δηλαδή ένα «συμβάν κεφαλαίου» εντός της γεωπολιτικής ανισοροπίας

Πλέον οι νομάδες του παγκόσμιου ψηφιακού χωριού θα μοιάζουν με πιστούς ακόλουθους –και γιατί όχι οιονεί μικρομετόχους– του ισχυρού συμβόλου του συστήματος (Μασκ) και της μετάλλας του κεφαλαίου κέρδους (χρηματιστηριακή οικονομία).

Έχουμε κομβική για τον καπιταλισμό στιγμή σύζευξης κεφαλαίου και επικοινωνίας, με όρους συνάντησης της «διάνοιας» (Μασκ) και του πράγματος (το μέσο twitter) στο κοινωνικό φαντασιακό.

ΑΛΛΑ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ όμως για λίγο να κατέβουμε στο υπόγειο της συνάντησης. Εκεί που το αθέατο εργοστάσιο, αυτό το social μέσο δικτύωσης, θα παράγει πλέον υπεραξία και κέρδος, με την αξιοποίηση δεδομένων των ατόμων από οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, αποκλειστικά για τον κορυφαίο συσσωρευτή πλούτου στην ανθρώπινη ιστορία.

Έννοιες όπως έλεγχος ενημέρωσης και πληροφορίας, αμεροληψία, πλουραλισμός, προπαγάνδα και καθοδήγηση, χειραγώγηση μαζών, και λοιπές οργουελικές διαπιστώσεις, μοιάζουν προφανώς «φιλοσοφικές» και περιττές μπροστά στην ανάγκη εισόδου μας στο σκιώδες κομμάτι του συμβάντος, στη μικροφυσική επεξεργασία της εξαγοράς αυτής.

Η «επικοινωνιακή» εξουσία αυτού που δεν έχει πολιτική αλλά οικονομική εξουσία (Μασκ) εισέρχεται στο κοινωνικό, μέσω της άμεσης και ενστικτώδους μηνυματικής γλώσσας του twitter, και προφανώς –εκτός από τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα και προϊόντα της βιομηχανίας Tesla που ελέγχει ο Μασκ– εύκολα θα λανσάρεται στις ψηφιακές κοινότητες συνεργασίας και το όραμα του συμμετοχικού καπιταλισμού.

Πρόκειται για αυτοφυές παίγνιο του συστήματος που εισάγει –εν μέσω πολεμικής πληθωριστικής οικονομίας– τον ψευδοσοσιαλισμό για το υποκείμενο της ιστορίας, της επικοινωνίας και της συμμετοχής του, αλλά πλέον ως υποκείμενο-συνεργάτη του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου...

Το αθέατο εργοστάσιο, αυτό το social μέσο δικτύωσης, θα παράγει πλέον υπεραξία και κέρδος, με την αξιοποίηση δεδομένων των ατόμων από οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, αποκλειστικά για τον κορυφαίο συσσωρευτή πλούτου στην ανθρώπινη ιστορία